

Karta gry przyrodniczej POZNAJEMY DRZEWA w Kościerzynie

Pozytywna rola drzew w naszym życiu jest niezaprzeczalna - oczyszczają powietrze, produkują tlen, dają schronienie i ochłodę podczas upalnych dni. Ich obecność w otoczeniu pozytywnie wpływa na różnorodność biologiczną, wytwarza swoistego rodzaju mikroklimat i kształtuje krajobraz.

Drzewa, które spotykamy na naszej drodze, niejednokrotnie nas zadziwiają i zachwycają. Jedno o bujanej koronie, drugie strzeliste niczym wieża, każde inne, każde wyjątkowe i niezmiernie ważne.

**Jak je rozróżnić?
Czy potrafisz je nazwać?**

Przyłącz się do zabawy i razem z Wdzydzkim Parkiem Krajobrazowym poznaj kościerskie drzewa.

Wdzydzki Park
Krajobrazowy

JEDNOSTKA
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
POMORSKIEGO

REZERWAT BIOSFERY
BORY TUCHOLSKIE

Wybraliśmy 10 drzew, które bez trudu
odnajdziesz w Kościerzynie.

Na mapie zaznaczono ich
przybliżoną lokalizację.

Są to pojedyncze okazy, grupy
i w jednym przypadku aleja drzew.
Do poszczególnych nazw i opisów
dopasuj numery wskazane
na załączonej mapie.

POWODZENIA!

Brzoza brodawkowata

Pospolite światłolubne drzewo, jako pierwsze zasiedlające tereny bezleśne, pojawia się nawet na dachach zaniedbanych budynków i w ruinach. Dorosłe drzewa mają białą korę z ciemnymi, wyraźnymi smugami, u nasady pnia starszych osobników jest ona ciemna i splekana. Liście są trójkątne lub rombówate z podwójnie piłkowanym brzegiem. Sok brzozy, zwany oskołą wykazuje działanie wzmacniające i regulujące przemiany materii, wykorzystywany również w kosmetyce.

Kasztanowiec zwyczajny

Drzewo pochodzi z Półwyspu Bałkańskiego, lecz od dawna sadzone niemal w całej Europie i całkowicie zdomowione. Charakterystyczne dłoniasto-łożone liście składają się z 5-7 klinowatych u nasady i zaostrzonych na szczycie listków. Owocami są zielone, grubościennie i kolczaste torebki na długich szypułkach, zawierające duże brązowe nasiona, zwane popularnie kasztanami. Kasztanowiec to cenna roślina lecznicza, stosowana m.in. przeciw zylakom. Kasztanowiec często błędnie nazywany jest kasztanem.

Cis pospolity

Zimozielone, dwupiennie drzewo, o płaskich, nieklujących igłach. Poza czerwonymi osnówkami wokół nasion, wszystkie jego części są silnie trujące. Jest jednym z gatunków najwcześniej objętych ochroną w Europie-chroniony był prawem, wprowadzonym przez króla Władysława Jagiełłę w 1423r.

Jarząb pospolity

Niewielkie, ale dobrze znane drzewo lub krzew, o lubianych przez ptaki i ludzi czerwonych lub pomarańczowych owocach, zwanych jarzębiną. Złożony liść jarzębu pospolitego ma nieparzystą liczbę listków. Poza nasadą, listki mają ostro piłkowany brzeg. Kwiaty barwy białokremowej rozkwitają w maju/czerwcu. Dzięki niewielkim rozmiarom i adaptacji do jałowych gleb znakomicie nadają się do sadzenia na terenach zurbanizowanych.

Klon zwyczajny

Okazałe drzewo o żółtawych kwiatach, rozwijających się przed ulistnieniem. Liście 5-7 dłoniasto-klapowe, z grubo ząbkowanymi brzegami i ostrymi wierzchołkami. Zielone skrzydłaki tzw. noski, połączone po dwa, kryją każde po jednym nasionku. Drewno doskonale nadaje się do wyrobu instrumentów muzycznych.

Lipa drobnolistna

Drzewo powszechnie znane dzięki swoim pachnącym, miododajnym kwiatom. Od niepamiętnych czasów darzona sympatią i szacunkiem. Liście mają sercowaty kształt i charakterystycznie zakończony wierzchołek. Od innych lip można je odróżnić oglądając kępki włosków na spodniej stronie w miejscach, gdzie nerwy się rozgałęziają – u drobnolistnej są zawsze rudobrzowe. Wyjątkowe właściwości miodu lipowego czy herbaty z kwiatów zna każdy, nie tylko zielarz. To doskonały środek napotny, uspakajający i łagodzący kaszel.

Świerk pospolity

Dla wielu ludzi jego młode okazy kojarzone są głównie z drzewkiem bożonarodzeniowym. Jest to gatunek wrażliwy na zanieczyszczenia powietrza, choroby i szkodniki. Liście w postaci igieł są krótkie, ciemnozielone, ułożone równomiernie na gałązkach i ostro zakończone. Wydzielają intensywny żywiczny zapach. Szyszki są długie, gładkie i zwisające. Początkowo zielone, później jasnobrzowe.

Klon jawor

Jest to wysokie drzewo liściaste, o prostym, grubym pniu i szerokiej wysoko wysklepionej koronie. Liście są dość duże, zwykle pięcioklapowe, okrągławe i sztywne, z wierzchu ciemnozielone i matowe, a od spodu szarozielone, czasem czerwone. Brzeg blaszki liściowej ma liczne, grube i zaokrąglone ząbki, co odróżnia je od klonu pospolitego. Drzewo wyjątkowo odporne na działanie wiatru, przez co często sadzone na otwartych terenach siedlisk ludzkich. Drewno jaworu posłużyło do budowy konia trojańskiego.

Wierzba

Wielka różnorodność gatunków i odmian wierzb sprawia, że często nie łatwo określić przynależność do gatunku. Najczęściej spotykamy wierzbę szarą, iwą i białą, w parkach i ogrodach często widzimy wierzbę płaczącą o charakterystycznej zwisającej koronie. Liście pojedyncze, o bardzo zmiennym kształcie w zależności od gatunku, najczęściej podłużne o wrzecionowatym lub lancetowatym kształcie u wielu wierzb pokryte włoskami. Nierozwinięte kwiatostany wierzb-symbol wiosny popularnie nazywane są baziami. Wierzbowe gałązki, zwane popularnie wikliną od stuleci są surowcem wykorzystywanym w plecionkarstwie. Kora wierzby zawiera kwas salicylowy, który skutecznie uśmierza ból.

Źródło tekstu i więcej informacji o drzewach:

Chcesz podzielić się wrażeniami na temat gry lub coś do niej dodać,
skontaktuj się z nami: www.wdzydzkipark.pl
e-mail: g.sadowska@pomorskieparki.pl